

А ти, иди си, дойке! Жулиета
от мене поздрави! Дано приспи
родителите си по-рано днес! -
след толков скръб те трябва да отдъхнат.
Ромео тая нощ ще бъде там.

ЛОЙКАТА

- До утре бих стояла тук да слушам
такива мъдри думи. Учен мъж!
Ще тичам, господарю, да обадя
след мене, че пристигате и вий!

РОМЕО

- Добре, добре, кажи на Жулиета
да се приготви вече да ме хока!

ЛОЙКАТА

- Тук, господарю, престъпникът е, който
поръча тя да ви предам. - Но вие
побързайте, че става много късно!

/Излиза./

РОМЕО

- О, как възкръсна моята душа!

БРАТ ЛОРЕНЦО

- сега
Върви ти! Ала недей забравя,
че от това зависи тво^ята участ -
или града на време да напуснеш,
преди да бъде стражата сменена,
или в зори предрешен да изчезнеш!
Докле си в Мантуа, ще пращам твоя
служител да известява, как
отиват работите тук. Прощавай!
Ръката си подай, че късно става.